

בע"א (באר שבע) 36576-11-24 - עאליה עשיבה נ' עיריית באר שבע ע"י

בע"א (באר-שבע) 36576-11-24 - עאליה עשיבה נ' עיריית באר שבע ע"י שלום באר-שבע
בע"א (באר-שבע) 36576-11-24
עאליה עשיבה

נגד

עיריית באר שבע ע"י

ב"כ עו"ד הדר דמרי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בבאר-שבע
[22.02.2025]

כבוד השופטת אורית קרץ

החלטה

לפני ערעור על הודעת קנס שניתנה למבקשת בגין עבירה שבוצעה לכאורה ביום 09.07.2020 של השלכת פסולת מרכב במקום ציבורי בניגוד לסעיף 2(א) לחוק העזר לבאר-שבע (איכות הסביבה) התשנ"א-1991 (להלן: חוק העזר), למעשה המבקשת מבקשת להאריך לה את המועד להישפט על הודעת הקנס. לטענת המבקשת, היא קיבלה לראשונה את הודעת הקנס ביום 23.07.24 באמצעות דואר אלקטרוני וממועד זה היא במו"מ עם המשיבה, ללא הצלחה. לגופה של הודעת קנס - המבקשת לא כפרה בביצוע העבירה, היא טענה שביקשה לצפות בסרטונים שבידי המשיבה ובקשתה נדחתה.

המבקשת צירפה לבקשה תכתובות מייל עם המשיבה ואישור מהמוסד לביטוח לאומי על נכות בשיעור 100%. מהתכתובות עולה שנשלחו למבקשת תמונות המעידות על השלכת פסולת ולאחר צפייה בתמונות היא טענה שהיא לא שייכת לה.

המשיבה מתנגדת לבקשה.

מתגובת המשיבה עולה כי פקחית הבחינה בשקיות ורודות המונחות על שפת המדרכה, היא בחנה את סרטוני מצלמות האבטחה ומצאה כי השקיות הוצאו מרכב יונדאי לבן, הנושא לוחית זיהוי 49-529-62, שבבעלות המבקשת. הודעת הקנס נשלחה למען הרשום של המבקשת במשרד הפנים.

לתגובה צורפו מזכר הפקחית ותמונות ממצלמות האבטחה, בהמשך הוגשו אישור מסירה של הודעת הקנס, שחזר בציון "לא ידוע במען", ותדפיס גחלת בו מצוין המען הרשום של המבקשת במשרד הפנים במועד הרלבנטי למשלוח הודעת הקנס.

ביום 25.09.24 המבקשת פנתה למשיבה באמצעות בנה בבקשה לביטול הודעת הקנס בשל מצבה הרפואי. הבקשה נדחתה בהחלטת התובעת העירונית מיום 30.09.24.

התשתית הנורמטיבית

סעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: החוק) מסדיר את האפשרויות העומדות לנכנס להביא לביטולו של הקנס.

בהתאם לסעיף 229(א)(2) לחוק, נקנס רשאי להודיע בכתב בתוך 90 ימים מהמועד שהומצאה לו ההודעה על הטלת הקנס, כי ברצונו להישפט על הקנס. על פי הוראת סעיף 230 לחוק - "בית המשפט רשאי לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה) בשינויים המחויבים או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו", דהיינו - "אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמונעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה" (סעיף 229 (ה) לחוק). כפי שנפסק לא פעם, בית משפט שנדרש לבקשה להישפט על-ידי מי שלא הודיע על רצונו להישפט, או הודיע על רצונו להישפט, אך הודיע על כך לאחר הזמן שנקבע לכך, צריך לשקול שיקולים דומים לאלה שהוא שוקל בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם. דהיינו, האם יש סיבה מוצדקת לאי הגשת בקשה להישפט במועד וכן האם יגרם עיוות דין אם הדיון בבית-המשפט, לא יתקיים. (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6), 793, להלן: עניין איטליא).

דיון והכרעה

לאחר שקראתי את בקשת המבקשת ואת תגובת המשיבה ולאחר שעינתי בהודעת הקנס, בתמונות המתעדות את העבירה, אישור המסירה שהוגש והחלטת התובעת העירונית, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. המבקשת טוענת בבקשתה כי הסיבה לשיהוי הניכר בהגשת הבקשה לביטול הודעת הקנס היא קבלת הקנס לראשונה, באמצעות הדואר האלקטרוני, רק ביום 23.07.24. מתגובת המשיבה ונספחים שצורפו לה, עולה, כי הודעת הקנס נשלחה למבקשת בדואר רשום עם אישור מסירה כבר ביום 25.07.2020 לכתובת הרשומה במשרד הפנים, אותה כתובת שהמבקשת ציינה בבקשה.

סעיף 237(א) לחוק קובע כי מסמך שיש להמציאו לאדם לפי החוק, המצאתו תהיה בין היתר במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם עם אישור מסירה. תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי תשל"ד - 1974 קובעת חזקת מסירה ולפיה: "... בעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט, לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדן גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

המבקשת לא הפריכה את חזקת המסירה.

כמו כן, המבקשת לא נתנה הסבר לשיהוי בהגשת הבקשה מיום 23.07.24, המועד בו לטענתה קיבלה את הודעת הקנס, ועד ליום 14.11.24, המועד בו פנתה לבית המשפט בבקשה להארכת מועד להישפט. אין בהתכתבות עם המשיבה כדי להצדיק שיהוי בהגשת בקשה.

לאור האמור, לא ניתן לקבוע כי התקיים התנאי לפיו הבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקשת ומנעו ממנה להגישה במועד.

כמו כן, לא הוכח שיגרם עיוות דין אם לא תתקבל הבקשה.

המבקשת לא כפרה בבקשה בביצוע העבירה וביקשה להורות על ביטול הודעת הקנס על רקע מצבה הרפואי, בהתכתבות עם המשיבה המבקשת טענה שהפסולת לא שייכת לה וטענה כי היא "דוחה בשתי ידיים" את התמונות שנשלחו אליה.

טענת המבקשת שהפסולת לא שייכת לה לא עולה בקנה אחד עם התמונות, שמתעדות הוצאת פסולת מרכב השייך לה והנחתה במרחב הציבורי, סמוך לשפת המדרכה.

בתמונות רואים גבר שמשליך פסולת מהרכב ולא את המבקשת, אולם לפי סעיף 4 לחוק העזר - "הוכח כי פסולת או פסולת בנין הושלכו מתוך רכב, רואים, לענין סעיף 2, את בעל הרכב או את האדם האחראי לרכב, כאילו הוא השליך את הפסולת או את פסולת הבניין, זולת אם הוכיח שלא הוא עשה כן ואת זהותו של האדם שהרכב היה ברשותו בעת ההשלכה, או שהרכב נלקח ללא הסכמתו".

"השלכה" לפי סעיף ההגדרות בחוק העזר כוללת - "זריקה, שפיכה, נטישה או גרם לכלוך באופן אחר". המבקשת לא הוכיחה את זהות האדם שהשליך פסולת מרכבה או שהרכב נלקח ללא הסכמתה ולפיכך לא הוכיחה עיוות דין אם תידחה בקשתה.

בנסיבות אלה, משמדובר באיחור משמעותי לא מוסבר ומשלא מצאתי כי יגרם למבקשת עיוות דין אם תידחה הבקשה, לא מצאתי להיעתר לבקשה להארכת המועד להישפט והבקשה נדחת.

בהסכמתה האדיבה של המשיבה, הודעת הקנס תשולם בסכומה המקורי בצירוף הוצאות הגבייה.

על המבקשת מוטלת החובה לפנות למשרדי המשיבה לצורך קבלת שובר תשלום ולא תישמע מפיה טענה כי לא קיבלה את שובר התשלום בדואר.

המזכירות מתבקשת להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד שבט תשפ"ה, 22 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.